

EL DESPERTAR D'EN SOFÍA!

Sofía va néixer als 8 mesos de gestació, creient els seus pares que seria un nen, acompanyada d'una altre nena i havent d'estar, després d'un part complicat, un mes a l'incubadora.

Durant la seva infantesa va viatjar cap a diferents llocs d'Espanya, coneixent molts bonics pobles, degut a que els pares són de diferents ciutats i degut també al treball del pare, adaptant-se a diferents Centres Escolars amb diferents dialectes.

Sempre va ser una nena molt simpàtica i va agradar des de ben petita a molts nens, però les portes del amor no va decidir obrir-les, entregant-se a la seva primera relació sentimental, fins els 13 anys.

Tot continuant els estudis amb els que aconseguia bons resultats, va començar a treballar i ho va fer en diferents llocs, aprenent força tasques.

Una tarda va tenir un ensurt amb un noi major d'edat...ella, només tenia 15 anys...

Ja als 17 anys, en plena adolescència, es va tornar a enamorar i va tornar a apostar per l'amor; va conèixer a Maurici, el qual es va convertir en la seva segona important relació sentimental i sí, va acabar sent la seva parella durant quasi dues dècades i també va acabar sent el pare del seu únic fill, l'**Alexànder**.

Aquest fruit, és avui per avui, EL TRESOR MÉS PRECIAT, EL MOTOR DE LA SEVA VIDA I LA LLUM QUE ILUMINA a aquesta mare que es sent molt orgullosa.

Però... existeix la plena felicitat?. Al 100%?. En tot?. Quan dura?.

Potser és veritat que el que només existeixen són moments felicos...!

hi ha etapes...! un destí...

Un dia es van haver d'afrontar a la cruïlla del divorci...i amb ell a un cop ben dur,potser al més fort de tots els que havien passat i a un gir de 180 graus per a les seves vides.

Aquesta és la seva pròpia i personal crisis amb la que es van trobar i amb ella al treball de l'autoestima,la desgana i somnolència,la tristor,el reajust econòmic,la frustració,la vergonya,el desànim,la indignació i la decepció,el dol de la pèrdua,etc...

L' AMOR FA MAL I POTSER SOBRETOT EL DE PARELLA, CADUCA!

El nen que ja de ben petit va mostrar ser tot un valent,havent lluitat davant de convulsions febrils, trastorn de parla i d'altres,ara s'adaptava increïblement a la seva nova situació familiar,atenent les seves petites responsabilitats,animant amb gran esperit de supervivència i superació,donant exemple de que s'ha de creure en un futur novament millor,de que no s'ha de tenir por, ja que aquesta ens limita i que en els moments difícils és quan més coratge s'ha de tenir.

Hem de saber ser pacients,aconseguir tenir molta força interior,no perdre mai la esperança i confiar en que al final d'un túnel existeix un nou resplendor.

Cal observar veient quan mirem,escoltar,trobar recursos i no perdre mai la voluntat de tenir les ganes de viure amb passió.

Cada dia evolucionem individualment i hem de disfrutar intensament dels moments feliços que ens venen donats i crear-ne d'altres,ja que la vida,al final,són el record d'ells.

Hem de ser conscients de que per a tot hi ha un moment i un temps per a cada cosa, de que ningú és propietat de ningú i de que naixem per viure en aquest món durant un temps concret, estem de pas, som mortals... així doncs ja que aquesta és la nostra més important mecaderia: el temps! valorem-lo, aprofitem-lo i disfrutem-lo cada dia al màxim com si fós l'últim.

La vida de vegades no és fàcil, costa portar de la millor manera possible els ensurts de la vida, però som uns continus estudiants de la vida, desde que naixem fins l'últim dia de la nostra estància en aquest món... No hi ha mal que per bé no vingui, hem de ser grans somniadors i tenir clar que la vida és un regal!

Els anys passen i amb ells, moltes coses, de tots colors, bones i de menys bones, a la vida de qualsevol persona, però totes mirant-les optimistament i en positiu, hem de pensar que per a bé!!!

Tota adversitat ensenya una lliçó i avui Alexànder és un nen tenaç, alegre, simpàtic, carinyós, secill, humil, entusiasta, generós, molt observador, intuïtiu, espavilat, optimista, responsable i molt més!

A la mare li acompanya una bona salut, és sent a gust professionalment i amb la gent que ha conegut pel camí, té una família admirable, unes meravelloses amistats i torna a creure en la compatibilitat, connexió emocional i amor incondicional de parella, però amb la saviesa de tot el viscut en aquest

terreny que creu ha sigut prou profitòs.

És més forta i valenta i apreciànt la seva actual llibertat, viu la vida a la seva manera.

Ha conegut gent nova fantàstica, nous llocs i ha viscut inoblidables i gratificants experiències.

S'ha trobat a ella mateixa i ha crescut molt interiorment.

Sofia compleix 40 anys i és feliç, molt feliç, és sent més feliç que mai!

Encara és molt jove, vol fer moltes coses i podrà fer-les amb la sort de amb tot el que ja sap...